

РЕШЕНИЕ

№ 4004

гр. София, 16.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 08.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **2602** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на П. Е. С.-ЕГН-[ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ет.5, ап.23, чрез адв.А. И. със служебен адрес за призоваване [населено място], Център, [улица], ет.1, офис 7, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл.171, т.2а, б.Б от ЗДвП № 772/03.03.2023г. издадена от С. С.-

„младши автоконтрольор“, отдел „Пътна полиция“, при СДВР, с която, на основание чл.171 т.1 б.“б“ от ЗДвП по отношение на жалбоподателката е постановено „временно отнемане свидетелството за управление на МПС но за не повече от 18 месеца“-за срок от 6 месеца.

В жалбата се излагат доводи, че заповедта е издадена в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Изтъква се, че процедурата по вземане на пробата е опорочена, поради което пробата е невярна. Твърди се, че не е доказано по несъмнен начин, че е управлявала МПС при наличието на алкохол, наркотични вещества и техните аналози в кръвта ѝ. В тази връзка се излагат доводи, че не е доказан фактическият състав на посоченото в акта нарушение. Оспорва се компетентността на издателя на процесната заповед.В заключение моли съда да отмени заповедта. Претендират се разноси по делото.

Ответникът по жалбата не изразява становище по жалбата и не взема участие в проведените открити съдебни заседания по делото.

С процесно обжалваната Заповед, административния орган е установил, че на 03.03.2023г., П. Е. С. е управлявала МПС модел Б. 525Д, Х-драйв, рег. [рег.номер на МПС] , като при извършена проверка е установено, че управлява с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техните аналози или отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство. Поради това и в съответствие с посочената разпоредба на ЗДвП е постановил оспорваната заповед за прилагане на принудителна административна мярка/ПАМ/. Процесната жалба е допустима, като подадена при спазване изискванията за редовност, от надлежна страна, в законоустановеният срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Въз основа на съвкупната преценка на представените по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна по административно-правния спор:

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Видно от Заповед № 8121з – 1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, СДВР е определена да осъществява контрол по ЗДвП, а съгласно приложената Заповед № 513з-1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки от процесния вид са длъжностни лица – държавни служители от отдел "Пътна полиция" при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР. Оспорените по делото заповеди са издадени от младши автоконтролър в отдел "Пътна полиция" – СДВР, поради което е налице компетентност на административния орган за прилагане на ПАМ.

Оспорената заповед за прилагане на ПАМ е постановена в писмена форма, посочено е правното основание за упражненото административно правомощие, но от фактите и обстоятелствата, възприети и посочени като релевантни за наличието на материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ, не става ясно в какво се изразява нарушението, доколкото в процесната заповед е подчертано, че жалбоподателката управлява с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техните аналози или отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство. Поради това, съдът приема, че изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за постановяване на мотивиран административен акт не е изпълнено. Видно от представения АУАН, серия ГА, №905451 от 03.03.2023г. се констатира, че акта е съставен единствено във връзка с отчетен положителен резултат от техническо средство Алкотест Дрегер 7510, с фабричен номер №ARBA 0145, който е отчетел резултат 0.56 промила в издишания въздух. Никъде не е записано, че водачката е изпробвана с техническо средство за наличие на наркотични вещества или техните аналози, а и е очевидно, че същата се е съгласила да бъде изпробвана за наличие на изброените по-горе субстанции.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката дали са установените от компетентния орган релевантни юридически факти /изложени като мотиви в акта/ и доколко същите се съотнасят към посоченото в заповедта, правно основание.

Фактическият състав за налагане на ПАМ в хипотезата на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, изисква лицето да управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в

кръвта над 0,5 на хиляда, което се установява чрез медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух. Изречение второ на посочената разпоредба предвижда, че ПАМ се налага съставомерно и когато лицето откаже да му бъде направено медицинско и химическо лабораторно изследване, съответно тест с техническо средство.

В настоящият казус органа се е позовал на хипотезата, регламентирана в б. "б" на т.2а, от чл.171 на ЗДвП, а именно „с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози“ – за срок от 6 месеца-/всичките условия подчертани в оспорваната Заповед за налагане на ПАМ/.

Безспорно от данните по делото се установява, че на лицето е правен тест с техническо средство, което жалбоподателката е оспорила. Успоредно с това обаче, тя е изразила лично желание да ѝ бъде извършен доказателствен анализатор, за което ѝ е издаден талон за изследване №144004 да се яви в сградата на ОПП-СДВР до 45 мин. от връчването на талона, който е връчен в 05ч. и 40 мин. като съгласно чл.6 ал.6 т.2 от наредбата самото изследване трябва да се проведе в срок до 45 минути, тъй като предполагаемото нарушение е извършено на територията на населеното място, в което се намира мястото за извършване на изследването.

По силата на чл.174 ал.4 ЗДвП, редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на моторни превозни средства, трамваи или самоходни машини и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, се определя с наредба на министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието.

Съгласно чл. 3а, ал.1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, издадена от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието/Наредбата/, установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техни аналози – с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3. физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест.

В настоящият казус при наличие на безспорно изразено желание да бъде тествана с доказателствен анализатор, за да се потвърдят или отхвърлят показанията на техническото средство е следвало да се проведе този тест.

Чл.6 ал.7 от Наредбата предвижда, че крайният срок за явяване на лицето се определя от контролния орган в зависимост от отдалечеността на мястото за извършване на установяване с доказателствен анализатор или на медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо или химико-токсикологично лабораторно изследване

и възможността за ползване на обществен или друг превоз за отиване до него.

В настоящият казус е определен срок от 45 минути от връчване на талона, който изтича съответно в Обч. и 25 минути на 03.03.2023г. Жалбоподателката е посетила с нейни приятели /разпитани в хода на съдебното дело в качеството на свидетели/ сградата на ОПП-СДВР в 06.05ч., но дежурен служител е заявил, че уредът не е тариран и резултата ѝ няма да бъде взет предвид.

В съответствие с изложените от жалбоподателката възражения и изисканите от съда доказателства по делото е приложено писмо-отговор от Началник на отдел ПП при СДВР, от което е видно, че техническо средство доказателствен анализатор „Дрегер Алкотест 7110“ идент. № ARZB 0015 и ARUB 0061, намиращи се в сградата на ОПП при СДВР са с изтекла метеорологична проверка. На тази база съдът приема, че лицето е изпълнило всички действия указани ѝ от контролните органи и съответстващи на законната процедура и обстоятелството, че техническото средство не е било технически годно, не следва да влече неблагоприятни последици за жалбоподателката. От друга страна изразеното несъгласие с показанията на техническото средство от страна на жалбоподателката не е било оборено по съответен ред и същата е била в обективна невъзможност да докаже твърденията си.

Описаното по-горе се потвърждава и от показанията на допуснатите и разпитани свидетели в хода на съдебното производство-св.И. В., св.Х. Л. и св.С. И..

По силата на чл. 15 ал.6 от Наредбата - при неявяване на лицето за изследване в указания в талона за изследване срок се приемат показанията на техническото средство или теста, с което е установена концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. В тази връзка определящ за изхода от спора е факта – явило ли се е лицето да даде проба за изследване в срок, така, че същата да бъде отчетена от административният орган. В конкретния случай, жалбоподателката се е явила в указания срок и на посоченото в талона за изследване място.

В обобщение съдът намира оспорената заповед за незаконосъобразна и като такава, подлежаща на отмяна.

С оглед изхода от спора и своевременно отправеното от жалбоподателя искане за присъждане на адвокатско възнаграждение, с представена разписка установяваща заплащането му и при липса на възражение от ответната страна, съдът счита, че същите следва да бъдат присъдени в размер на 2510лв.

Поради това и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ вр. чл.143 ал.1 от АПК, Административен съд София-град, трето отделение, 80 състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 772/03.03.2023г. издадена от С. С.- „младши автоконтрольор“, отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на П. Е. С.-ЕГН-[ЕГН], постоянен адрес [населено място], [улица], ет.5, ап.23 сумата от 2510,00 /две хиляди петстотин и десет/ лева, адвокатско възнаграждение.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: